

Tài liệu tham khảo

- ❖Kỹ thuật số
- Lý thuyết mạch lôgic và kỹ thuật số
- ❖Kỹ thuật điện tử số
- ❖ Foundation of Digital Logic Design, G.Langholz, A. Kandel, J. Mott, World Scientific, 1998
- ❖Introduction to Logic Design, 2nd Ed,, Alan B, Marcovitz, Mc. Graw Hill,2005
- ❖dce.hut.edu.vn

Nội dụng môn học

- Chương 1. Các hàm logic cơ bản
- Chương 2. Các cổng logic cơ bản và mạch thực hiện
- ❖Chương 3. Hệ tổ hợp
- **♦ Chương 4. Hệ dãy**
- ❖Chương 5. Phân tích tổng hợp hệ dãy

3

Các hàm logic cơ bản

♦ Giới thiệu

- Môn đại số do George Boole sáng lập vào thập kỷ 70.
- Là cơ sở lý thuyết, là công cụ cho phép nghiên cứu, mô tả, phân tích, thiết kế và xây dựng các hệ thống số, hệ thống logic, mạch số ngày nay.

5

1.1. Đại số Boole?

◆ Các định nghĩa

- Biến lôgic: đại lượng biểu diễn bằng ký hiệu nào đó, lấy giá trị 0 hoặc 1
- Hàm lôgic: nhóm các biến lôgic liên hệ với nhau qua các phép toán lôgic, lấy giá trị 0 hoặc 1
- Phép toán lôgic cơ bản: có 3 phép toán logic cơ bản:
- Phép Và "AND"
- Phép Hoặc "OR"
- · Phép Đảo "NOT"

- ♦ Biểu diễn biến và hàm lôgic
 - Cách 1: Biểu đồ Ven

Mỗi biến lôgic chia không gian thành 2 không gian con:

- 1 không gian con: biến lấy giá trị đúng (=1)
- Không gian con còn lại: biến lấy giá trị sai (=0)

7

1.1. Đại số Boole

• Cách 1: Biểu đồ Ven

A

 \overline{A}

A+B

A.B

 $\overline{A} + \overline{B}$

- ♦ Biểu diễn biến và hàm lôgic
 - Cách 2: Biểu thức đại số

Ký hiệu phép Và (AND): . Ký hiệu phép Hoặc (OR): +_ Ký hiệu phép Đảo (NOT):

 \underline{VD} : F = A AND B OR C hay F = A.B + C

9

1.1. Đại số Boole

♦ Biểu diễn biến và hàm lôgic

Cách 3: Bảng thật

Hàm n biến sẽ có: n+1 cột (n biến và giá trị hàm)

2ⁿ hàng: 2ⁿ tổ hợp biến **Ví du** Bảng thật hàm

Hoặc 2 biến

А	В	F(A,B)
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

♦ Biểu diễn biến và hàm lôgic

- Cách 4: Bìa Cac-nô
- Đây là cách biểu diễn tương đương của bảng thật.
- -Trong đó, mỗi ô trên bìa tương ứng với 1 dòng của bảng thật.
- -Tọa độ của ô xác định giá trị của tổ hợp biến.
- -Giá trị của hàm được ghi vào ô tương ứng.

Ví du Bìa Cac-nô hàm Hoặc 2 biến

A A	0	1	
0	0	1	
1	1	1	

11

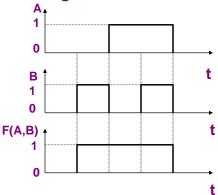
1.1. Đại số Boole

♦ Biểu diễn biến và hàm lôgic

• Cách 5: Biểu đồ thời gian

Là đồ thị biến thiên theo thời gian của hàm và biến lôgic

<u>Ví dụ</u> Biểu đồ thời gian của hàm Hoặc 2 biến

- ♦ Các hàm lôgic cơ bản
 - Hàm Phủ định:

Ví dụ Hàm 1 biến

$$F(A) = \overline{A}$$

A	F(A)	
0	1	
1	0	

13

1.1. Đại số Boole

- ♦ Các hàm lôgic cơ bản
 - Hàm Và:

Ví du Hàm 2 biến

$$F(A,B) = AB$$

A	В	F(A,B)
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

Các hàm lôgic cơ bảnHàm Hoặc:

 $\underline{Vi \ du}$ Hàm 3 biến F(A,B,C) = A + B + C

А	В	С	F
0	0	0	0
0	0	1	1
0	1	0	1
0	1	1	1
1	0	0	1
1	0	1	1
1	1	0	1
1	1	1	1

15

1.1. Đại số Boole

- ♦ Tính chất các hàm lôgic cơ bản
 - Tồn tại phần tử trung tính duy nhất cho phép toán Hoặc và phép toán Và:

$$A + 0 = A$$
 $A.1 = A$

$$B = B + A$$
 $A.B = B.A$

$$A \cdot (B.C) = (A.B) \cdot C = A \cdot B \cdot C$$

Phân phối: A(B+C) = AB + AC

$$A + (BC) = (A+B)(A+C)$$

Không có số mũ, không có hệ số:

$$A + A + \dots + A = A$$
 $A.A...A = A$

Phép bù: $\overline{\overline{A}} = A$ $A + \overline{A} = 1$ $A.\overline{A} = 0$

- ♦ Định lý Đờ Mooc-gan
 - Trường hợp 2 biến $\overline{A + B} = \overline{A}.\overline{B}$
 - Tổng quát $\frac{\overline{A.B} = \overline{A} + \overline{B}}{\overline{F(X_i, +, .)}} = \overline{F(X_i, ., +)}$
- ♦ Tính chất đối ngẫu

$$+ \Leftrightarrow \bullet$$
 $0 \Leftrightarrow 1$
 $A + B = B + A \Leftrightarrow A.B = B.A$
 $A + 1 = 1 \Leftrightarrow A.0 = 0$

17

1.2. Biểu diễn các hàm lôgic

- ♦ Dạng tuyển và dạng hội
- Dạng tuyển (tổng các tích) $F(x,y,z) = xyz + \overline{x} \overline{y} + \overline{x} z$
- Dạng hội (tích các tổng)

$$F(x,y,z) = (x + y + z)(\overline{x} + \overline{y})(x + \overline{y} + z)$$

- ♦ Dạng chính qui
- Tuyển chính qui $F(x, y, z) = xyz + \overline{x} \overline{y}z + \overline{x}yz$
- Hội chính qui $F(x, y, z) = (x + y + z)(\overline{x} + \overline{y} + z)(x + \overline{y} + z)$

Không phải dạng chính qui tức là dạng đơn giản hóa

1.2. Biểu diễn các hàm lôgic

♦ Dạng tuyển chính qui

⇒ Định lý Shannon: Tất cả các hàm lôgic có thể triển khai theo một trong các biến dưới dạng tổng của 2 tích lôgic:

$$F(A,B,...,Z) = \overline{A}.F(0,B,...,Z) + A.F(1,B,...,Z)$$

$$Vi du$$

$$F(A,B) = \overline{A}.F(0,B) + A.F(1,B)$$

$$F(0,B) = \overline{B}.F(0,0) + B.F(0,1)$$

$$F(1,B) = \overline{B}.F(1,0) + B.F(1,1)$$

$$F(A,B) = \overline{A}\overline{B}.F(0,0) + \overline{A}B.F(0,1) + A\overline{B}.F(1,0) + AB.F(1,1)$$

$$\underline{Nhân xét}$$

$$2 biến \rightarrow Tổng 4 số hạng, 3 biến \rightarrow Tổng 8 số hạng$$

19

1.2. Biểu diễn các hàm lôgic

Dạng tuyển chính qui Nhân xét

n biến \rightarrow Tổng 2^{n} số hạng

Giá trị hàm = $0 \rightarrow số$ hạng tương ứng bị loại Giá trị hàm = $1 \rightarrow số$ hạng tương ứng bằng tích các biến

Cách áp dụng nhanh định lý Shannon: Từ bảng thật, ta chỉ quan tâm tới giá trị của hàm bằng 1. Với mỗi giá trị bằng 1, ta thành lập biểu thức tổ hợp tích các biến theo quy tắc giá trị biến bằng 1 thì giữ nguyên, giá trị biến bằng 0 thì đảo. Biểu thức cuối cùng là tổng của các tổ hợp biến nói trên.